

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi R. C.

oskarżonego o czyny z art. 258 § 1 k.k. i in.

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 lipca 2026 r.,

na skutek skargi złożonej osobiście przez R. C. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. II AKa 192/25 i Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie o sygn. XVIII K 66/23,

na podstawie art. 4 ust. 1b w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w związku z art. 35 § 1 k.p.k. stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje skargę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym 25 maja 2025 r. R. C., imieniem własnym wniósł do Sądu Apelacyjnego w Warszawie o stwierdzenie przewlekłości postępowania sądowego, które toczy się obecnie przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie II AKa 192/25. Drugim pismem, załączonym do pierwszego, z tej samej

daty, skarżący domaga się stwierdzenia przewlekłości w stosowaniu tymczasowego aresztowania w tymże postępowaniu, wskazując tę samą sygnaturę, domagając się w obu pismach zasądzenia zadośćuczynienia. W uzasadnieniu skarżący wskazał na 4 lata trwającego postępowania, w trakcie którego nie został prawomocnie osądzony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 12 listopada 2024 r., I NSP 256/23; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 14 stycznia 2025 r., I NSP 426/24; z 16 stycznia 2025 r., I NSP 442/24; z 11 marca 2025 r., I NSP 293/25; z 15 kwietnia 2025 r., I NSP 6/25; z 21 maja 2025 r., I NSP 144/25; z 11 czerwca 2025 r., I NSP 173/25, z 18 września 2025 r., I NSP 289/25; z 26 listopada 2025 r., I NSP 349/25, z 26 listopada 2025 r., I NSP 366/25, z 26 listopada 2025 r., I NSP 396/25; z 11 grudnia 2025 r., I NSP 18/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 497/25; z 29 stycznia 2026 r.,

I NSP 576/25; z 29 stycznia 2026 r., I NSP 6/26; z 3 lutego 2026 r., I NSP 510/25; z 16 kwietnia 2026 r., I NSP 134/25; z 14 maja 2026 r., I NSP 161/26, z 14 maja 2026 r., I NSP 187/26; z 3 czerwca 2026 r., I NSP 173/26).

Sąd Najwyższy po dokonaniu analizy treści skargi i załączonego pisma oraz akt sprawy, doszedł do wniosku, że skarga jako całość obejmująca postępowanie główne jak i postępowania towarzyszące, dotyczące tymczasowego aresztowania, powinna zostać poddana ocenie Sądu Apelacyjnego w Warszawie, ponieważ tylko on posiada kompetencję do oceny postępowania w sprawie przed Sądem Okręgowym w Warszawie, pod sygn. XVIII K 66/23 i Sądem Apelacyjnym w Warszawie, sygn. II AKa 192/25. Tylko taka całościowa ocena umożliwi właściwe i wszechstronne rozpoznanie sprawy o przewlekłość, co zgodne jest konwencyjnym celem tego postępowania.

Z uwagi zatem na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. II AKa 192/25 i Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie o sygn. XVIII K 66/23, właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w związku z art. 35 § 1 k.p.k. orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[a.ł]